

(Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 54/04)

**ОДЛУКА
ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА**

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом В Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан ИИ. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Позивајући се на став ЦИ. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за провођење мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду све учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу судства како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за провођење мира 28. фебруара 2002. године, напоре који се, између осталог, огледају у доношењу нових кривичних закона и јачању судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Констатујући да се одредбом о помиловању Кривичног закона Босне и Херцеговине омогућава да лице буде ослобођено чак и кривичног гоњења;

Констатујући такође да би се таквом дефиницијом помиловања могло омогућити да извршна власт да помиловање унапријед, што би значило имунитет од гоњења и крајњу неодговорност;

Водећи рачуна о потреби да се осигура поштивање судских одлука, као и транспарентност и јавност кривичноправног система;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси сљедећу

**ОДЛУКУ
КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ
ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03 и 37/03)**

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон се објављује на службеној интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах као закон Босне и Херцеговине, на привременој основи, све док га

Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику БиХ".

Број 301/04
26. новембра 2004. године
Сарајево

Високи представник
Paddy Ashdown, с. р.